

Нашият Созопол

На 12 юли, в галерията на Българския културен институт в Прага бе открита едноименната фото изложба и бе представена луксозната книга-албум на оператора Асен Шопов, живеещ и работещ в чешката столица.

Изложбата е пропита от фотографска чувствителност и авторът се опитва да разбере дали не е загубил нещо от това, което харесва толкова много – атмосферата, архитектурата, хората, може би дори световите, които изчезват. Асен се завръща по местата, които са важни за него, които са го формирали, където е прекарал част от живота си“, пише Българският културен институт в анотацията към изложбата.

„Созопол. ... Никъде другаде не усещам това, което правя тук: някаква интимна хармония, която постепенно ме завладява с възхищение, нови планове и мечти. Старият град ме поглъща с хилядолетните си тайни, а близостта на морето препраща към вечността. Созопол има толкова много, толкова много лица... Созопол... Всъщност нямам ясен спомен на колко години съм бил, когато нашите за пръв път са ме взели „на море“ тук. Било е някога през шейсетте на миналия век, при всички случаи съм нямал и десет години. Оттогава посещавам това, поне за мен, магично място почти всяко лято“, споделя Асен Шопов.

„През лятото на 2020 г. бях силно впечатлен от променената атмосфера. Градът беше полупразен и изпълнен със странна меланхолия. Реших да се възползвам от тази уникална и, вярвам, неповторима атмосфера и да снимам особено приятни места без понякога трудните тълпи от „летни гости“ като мен. Резултатът е пред Вас. Надявам се тези снимки да Ви помогнат да намерите и запазите най-близкия до Вас Созопол“, допълва фотографът.

По време на официалното откриване на изложбата г-н Шопов споделя

Асен Шопов и Володя Гоцев

Едноименната луксозна книга-албум

ли, че съзнателно е искал да избяга от работата на оператора и затова фотографиите му повече клонят към абстракцията.

Асен Шопов е роден в София, където завършва средното си образование в специализирано училище по фотография. „От единайсетгодишен мечтая да стана оператор, но в Чехословакия пристигнах случайно – когато за втори път се явих на изпити във ВИТИЗ – операторско майсторство – и не ме приеха, баща ми ме потупа по рамото и каза: „Тежко е да носиш моето име!“ (Асен Шопов е син на доайена на българските режисьори Асен Шопов). В началото не можах да разбера думите му, но после ми стана ясно, че в малка страна като България отношенията между театрални

и филмови дейци са изострени и е възможно да си откъсват помежду си. На следващата година Филмовият факултет обяви нулев прием и пред мен имаше две възможности – да запиша „Режисура в Москва“ или „Монтаж“ в Прага“. По това време знаех за „чехословайската нова вълна“, в София се проектираха филми на Милош Форман и Вера Хитилова, така че имах някакви познания за чешката култура, но когато на 21 години пристигнах в Прага, това беше наистина шок. Дадох си сметка, че ще трябва да градя името си сам, без да бъда под нечие крило“.

В периода 1984–1989 следва във ФАМУ, специалност „Филмова и телевизионна камера“. Член на Асоциацията на чешките оператори, преподавател във Филмовата академия в Прага. Оператор на много филми, излъчвани по Чешката телевизия, както и на телевизионни клипове и реклами. Може би най-популярен е филмът „Желари“

на режисьора Онджей Троян, номиниран за Оскар през 2003 г. от Американската филмова академия, получава 11 номинации на Чешката филмова академия, включително за операторско майсторство. Асен Шопов е носител на награди от национални и международни филмови фестивали. Доцент по „Филмово и телевизионно изкуство, фотография и нови медии, от 2015 г. до 2018 г. завежда Катедра по „Операторско майсторство“ на Охридската филмова академия FIOFA в Македония.

Въпреки че лятото бе в разгара си, към събитието имаше голям интерес и със сигурност всеки присъстващ е отнесъл със себе си частица от любовта на фотографа към Созопол и към българското Черноморие. ♦